Tygodnik Powiatowy
na powiat lubliniecki

Nr. 32. **Lubliniec, dnia 17. sierpnia** **Rok 1935**

„Tygodnik Powiatowy“ wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3,00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 26 lipca 1935 r.

w sprawie badania zwierząt racicowych ładowanych i wyładowywanych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w obrocie krajowym Województwa Śląskiego.

W celu zapobieżenia zawleczenia pryszczycy z terytorjum Rzeszy Niemieckiej na obszar Województwa Śląskiego zarządzam, **aż do odwołania,** na zasadzie § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 961), oraz zgodnie z reskryptem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 16 lipca 1935 roku, Nr. W. IV. 2/2 co następuje:

§ 1.

Zwierzęta racicowe, ładowane i wyładowywane na stacjach kolejowych oraz przystaniach wodnych w obrocie krajowym, pochodzące z obszarów, położonych w obrębie 40 km. wzdłuż granicy polsko-niemieckiej górnośląskiej części Województwa Śląskiego, podlegają tak przy załadowaniu jak i wyładowaniu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub przez lekarza weterynaryjnego, upoważnionego do tego przez właściwą władzę.

Badanie nie jest wymagane w rzeźniach i na targowiskach rzeźnych, połączonych torem kolejowym, w których badanie przy wyładowaniu przez ustanowionego tam lekarza weterynaryjnego jest zapewnione.

§ 2.

Szczegóły przeprowadzenia tych badań, oraz pobieranie należytości za ich wykonanie regulują przepisy powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Rolnictwa, tudzież rozporządzenia Ministra Rolnictwa z duia 23. marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 409).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1935 r.

Wojewoda Śląski:
w z.:
(—) Dr. Dworzański,
Naczelnik Wydziału.

OBWIESZCZENIE

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 12 lipca 1935 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 17 kwietnia 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla robót budowlanych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Związek Pracodawców Przemysłu Budowlanego na Górnym Śląsku, Związek Pracodawców dla Robót Podziemnych i Betonowych na Województwo Śląskie, Centralny Związek Robotników Budowlanych w Polsce, Związek Samodzielnych Polskich Budowniczych na Śląsku, Związek Zawodowy Robotników Niemieckich w Polsce oraz Związek Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Rzeczypospolitej Polskiej Zjednoczenia Zawodowego Polskiego wniosły do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich robót budowlanych z wyjątkiem robót prowadzonych przez urzędy i instytucje rządowe i samorządowe we własnym zarządzie,—umowie zbiorowej, zawartej w Katowicach w dniu 17 kwietnia 1935 r. pomiędzy Związkiem Samodzielnych Polskich Budowniczych na Śląsku, Związkiem Pracodawców Przemysłu Budowlanego na Górnym Śląsku, Związkiem Pracodawców dla Robót Podziemnych i Betonowych na Województwo Śląskie z jednej strony, a Związkiem Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów w Rzeczypospolitej Polskiej Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, Związkiem Zawodowym Robotników Niemieckich w Polsce oraz Centralnym Związkiem Robotników Budowlanych w Polsce z drugiej strony.

Tekst umowy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania umowie mocy obowiązującej wnosić można do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu 14 dni od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej.

(—) J. Paciorkowski.

U M O W A

Podpisane Związki Pracodawców i Pracobiorców zawierają między sobą następującą dobrowolną umowę zarobkową, biorąc za podstawę umowę o pracy i płacy z dnia 15 października 1931 r. i ustalają następującą taryfę płac (zarobki godzinne) dla poszczególnych kategoryj robotników budowlanych:

Kategorja:	Okręg I zł.	Okręg II
A. Fachowcy budowlani:		
1a) murarz, cieśla I klasy . . .	1,00	0,85
b) „ „ II „ . . .	0.95	0,81
c) „ „ III „ . . .	0,94	0,80
d) fachowiec betonowy	1,00	0,85
e) murarz szamotowy wraz z dodatkiem 5%	1,05	0,89
B. Robotnicy cementowi:		
2) robotnik cementowy i samodzielny zginacz i zbrojarz	0,79	0,67
C. Pomocnicy budowlani:		
3) pomocnik murarski, betonowy, pomocnik zginacza i zbrojarza . .	0,66	0,56
D. Zwykli robotnicy:		
4a) zwykły robotnik budowlany, placowy, ziemny ponad 19 lat .	0,60	0,51
b) „ „ 18 „ .	0,40	0,34
c) „ „ 17 „ .	0,32	0,27
d) „ „ 16 „ .	0,28	0,24
5) tragarz materjałów budowlanych	0,73	0,62
E. Maszyniści:		
6a) maszynista I klasy	1,00	0,85
b) „ II „	0,95	0,81
c) „ III „	0,65	0,55
F. Kobiety:		
7) Kobiety otrzymują połowę zarobku kategorji D. 4a) do 4d).		
G. Posterunkowi:		
8) posterunkowy otrzymuje zarobek kateg. A. 1a), oraz dodatek 15%	1,15	0,98

Powyższa tabela płac obowiązuje od 1 lipca 1935 roku do 31 grudnia 1935 r. z tem, że może być wypowiedziana na 1 miesiąc przed upływem tego terminu. O ile wypowiedzenie w tym terminie nie nastąpi, powyższa tabela płac obowiązuje na dalsze trzy miesiące t. j. do 31 marca 1936 r. i może być wypowiedziana również na 1 miesiąc przed upływem tego terminu. W razie niewypowiedzenia tej tabeli płac przez którąkolwiek z podpisanych stron, przedłuża się ważność jej automatycznie do 31-go grudnia 1936 r.

Katowice, dnia 17. kwietnia 1935 r.

Związek Samodzielnych Polskich Budowniczych na Śląsku

(—) Więcek.

Związek Pracodawców Przemysłu Budowlanego na Górnym Śląsku, Zw. zap.

(—) Inż. Schneider.

Związek Pracodawców dla robót podziemnych i betonowych na Województwo Śląskie

(—) nieczytelny.

Gewerkschaft deutscher Arbeiter in Polen

(—) nieczytelny.

Centralny Związek Robotników Budowlanych w Polsce

Sekretarjat Okręgowy Katowice

(—) nieczytelny.

Związek Pracowników Budowlanych i Pokrewnych Zawodów Z. Z. P. w Rzeczyp. Pol. Zarząd Główny

(—) Antoni Kowalczyk.

Okólnik.

dotyczy rozdziału ogierów państwowych na okres 1936 roku.

Podania hodowców i instytucyj hodowlanych o ogiery państwowe tak w dzierżawę jak i stacje kopul. na rok 1936 winny być składane wprost do Państwowego Stada Ogierów w Drogomyślu powiat Bielsko a mianowicie: z obszaru Województwa Śl. i zachodniej Małopolski po San.

Opłata stemplowa od podania wynosi 5.-zł.

Wszyscy bez wyjątku reflektanci na ogiery, nie bacząc na to, że mieli ogiery w minionym okresie kopul. winni złożyć podanie w terminie do dnia 1. października br.

Wszystkie podania złożone po tym terminie będą uwzględnione tylko wyjątkowo, o ile Stado będzie rozporządzać wolnemi ogierami.

Podania winny zawierać imię i nazwisko ubiegającego się o ogiery, miejscowość, pocztę i stację kolejową. W podaniu winne być podane:

1) Czy hodowca życzy sobie otrzymać stację czy dzierżawę.
2) Ilość klaczy do pokrycia swoich i okolicznych.
3) Ogólną charakterystykę klaczy (półkrwi, uszlachetn., arabem, robocze, cięższe itp.
4) Jakiej rasy ogiera hodowca pragnie otrzymać (o ile możliwe wymienić nazwę i numer ogiera).
5) Czy hodowca życzy sobie zatrzymać nadal ogiera, jakiego posiadał w minionym okresie kopulacyjnym.

Uwaga: W dzierżawę poszczególnemu hodowcy lub instytucji może być wydany zasadniczo tylko 1 ogier, Ministerstwo Roln. i Ref. Roln. nie będzie czyniło pod tym względem żadnych wyjątków. Jeżeli hodowca potrzebuje 2 lub więcej ogierów musi czynić podanie o stację, nie zaś o dzierżawę.

O ostatecznym ustaleniu listy stacyj i dzierżaw i zatwierdzeniu jej przez Ministerstwo powiadomi tut. Kierownictwo interesowanych hodowców.

(—) Kajetan Kajetanowicz.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 10. sierpnia 1935 r.

S T A R O S T A
Dr. Olszewski.

Komunikat.

Rolnicy!

nie śpieszcie ze sprzedażą zboża!

Sprzedaż zboża na pniu oraz masowe sprzedaże w okresie pożniwnym są często powodem gwałtownego spadku cen produktów rolnych.

Rząd starając się przyjść z pomocą rolnikom i ułatwić im przetrzymanie zboża w gospodarstwach, postanowił uruchomić w tym roku specjalnie duże kredyty zaliczkowe na zboże i inne produkty mniejszych gospodarstw rolnych.

Już dzisiaj, chociaż żniwa nie są jeszcze zaczęte, rolnicy mogą otrzymać zaliczkę na zboże w każdej Kasie Stefczyka, w każdej gminnej kasie pożyczkowo-oszczędnościowej, oraz w niektórych bankach ludowych, spółdzielniach kredytowych lub Komunalnych Kasach Oszczędności.

Jeżeli w tym roku kredyt ten został otwarty tak wcześnie, to dlatego aby rolnicy mogli zaraz od początku roztropnie gospodarować tegorocznemi zbiorami i aby nie dawali się nakłaniać do masowego sprzedawania zboża ledwie wyżętego, a czasem jeszcze na pniu stojącego. Z pomocą przyjdzie im własna instytucja kredytowa, przyznając tymczasem aż do dnia sprzedaży zboża zaliczkę dla pokrycia wydatków, związanych ze żniwami lub z inuemi potrzebami gospodarczemi.

Zaliczki w tym roku otrzymać można na:

żyto i owies w wysokości	7 zł	na 100 kg
jęczmień „	8	„ „ „ „
przenica „	10	„ „ „ „
siemię lniane „	20	„ „ „ „
siemię konopne, rzepik, rzepak w wysokości	50%	wartości
nasiona strączkowe (groch, łubin i t. p.) w wys.	50%	„
gryka „	50%	„

Oprocentowanie kredytu razem z kosztami wynosić będzie tylko 3% w stosunku rocznym.

Pożyczka spłacana ma być ratami w miesiącu grudniu, styczniu, lutym, marcu, kwietniu i maju.

Dla uzyskania kredytu rolnik powinien zwrócić się do miejscowej instytucji kredytowej, gdzie otrzyma wszelkie informacje. W razie przyznania mu pożyczki będzie musiał on podpisać deklarację według wzoru, jaki doręczy mu instytucja kredytowa, oraz weksel na ogólną sumę pożyczki.

DZIAŁ ROLNICZY

Drzewa liściaste mogą wywołać zatrucia u zwierząt domowych.

Nietylko wśród drzew iglastych kryją się jednostki, cechujące się wybitnemi własnościami, ale i w pośród drzew liściastych znajdujemy drzewa, których liście, czy to owoce, po skarmieniu grożą zatruciem zwierząt. Do takich drzew liściastych zalicza się buk zwyczajny. Owoc jego — łuszczak, pęka na 4 części i zawiera wewnątrz 2 trójkanciaste orzeszki, błyszczące, czerwono-brunatne t. zw. powszechnie bukiew. Bukiew zawiera olej jadalny. Jedynie zrąb owych bukowych orzeszków jest trujący dla zwierząt, gdyż zawiera silnie trującą materję, podobną do alkaloidu, t. zw. fuginę. Olej, wyciśnięty z ziarna, jako też łupina i łuska nie są wcale trujące. Otóż owa trująca materja, znajdująca się w zrębie orzeszków bukowych wywołuje zatrucia jedynie u zwierząt jednokopytowych (konie, osły). Na truciznę tę są niewrażliwe świnie, ptactwo domowe, jak i zwierzęta dzikie, a więc dziki, jelenie, które bezkarnie mogą żerować na bukwi bez jakiegokolwiek uszczerbku dla swego zdrowia. Jeśli chodzi o świnie, to orzeszki te są dobrą paszą dla tych zwierząt i przyśpieszają tuczenie. Konie, wrażliwe na tę truciznę, najczęściej zatruwają się przy przyjmowaniu kuchów bukwiowych. Śmiertelna dawka kuchów wynosi dla nich od 200—700 gramów. Ziarna całkowite są mniej trujące. Spożycie 1 kg orzeszków bukowych przez konie wywołuje u nich ciężkie zaburzenia zdrowia. U koni zatrutych występują takie objawy jak odurzenie, wzrok staje się jakby szklany, zwierzęta pocą się, oddech staje się utrudniony, zwierzę obraca głową i ogląda bolesne miejsca ciała, grzebie nogami lub też uderza niemi o ziemię, co wszystko wskazuje na schorzenie ciężkie przewodu pokarmowego, czyli t. zw. kolkę. Towarzyszy temu wzdęcie, zaparcie a rzadziej biegunka. Podniecenie zwierzęcia dochodzi czasem wprost do szału. Zwierzę dostaje kurczów jelit i mięśni, co zaobserwować można po tem, że zwierzę kurczy się w grzbiecie, szyi i t. p. W ciągu 10—16 godzin następuje śmierć wśród objawów duszności i kurczów. Nie zawsze występują tak wyraźnie wszystkie opisane objawy, gdyż zależy to od ilości spożytej trucizny.

Innem drzewem trującem jest d ą b s z y p u ł k o w y. Rośnie on w całej Polsce. Owoce dębu — żołędzie — nie są szkodliwe, natomiast liście dębu zawierają znaczną ilość garbników, materjałów szkodliwych dla zdrowia. Wczesną wiosną, jeszcze przed ukazaniem się traw, bydło zjada liście dębowe, od czego ulega chorobie. Objawy chorobowe u zwierząt po spożyciu liści dębu we większej ilości są następujące: Śluzawica sucha, oczy zapadłe, włos najeżony. Zwierzę odczuwa zwiększone pragnienie, ma swoisty chód. Początkowo występuje u zwierząt takich zaparcie a później biegunka o śluzowo-krwawych odchodach. Wprawdzie żołędzie nie zawierają w takiej mierze substancyj szkodliwych co liście, jednakże po obfitem przyjęciu żołędzi, mogą spowodować u bydła zatrucia i wywołać u nich zapalenie żołądka i jelit.

Spokrewnioną z występującą u nas topolą czarną jest topola balsamiczna, która ma własności trujące. Wypadki zatrucia nie zdarzają się u nas, gdyż topola ta rośnie w naszych stronach bardzo rzadko tylko jako hodowana w parkach i przy drogach. Liście tej topoli działają trująco na jałowiznę i źrebięta, a czasem zatruwają śmiertelnie przy objawach silnej kolki i biegunki.

„Rolnik Śląski"

TEODOR PUSTÓWKA, lek. wet.

KOMUNIKATY